

A XVIII. század végi írásbeliségben a levél az egyik legfontosabb kommunikációs médium. Mi sem mutatja ezt jobban, hogy ez idő tájt számos korszakspecifikus szépirodalmi műfaj mintájává válik, így a levélregény és a heroida alapjává. Bácsmegyey „haszontalan fityogása”, ahogy Kazinczy a sárospatakiak becsmérő véleményét idézi egyik levelében, különösen fontos megnyilatkozás, hiszen a szerelemről való beszéd új lehetőségeinek kidolgozása felé mutat, s egyúttal a magyar irodalomban eladdig kevésre tartott műfaj másik korabeli olvasatát is rögzíti. Ennek az időszaknak a levélregényei olyan olvasási tapasztalatot rögzítenek, amelyre általában a regénnyel kapcsolatban hajlamosak vagyunk vakkok maradni. Ugyanis ezek a szövegek saját textuális megalkotottságukkal az olvasás lassúságában megtapasztalható, jellemzően szokatlan élményt teszik átélhetővé.

Jelen kötet a XVIII–XIX. század fordulóján megjelent magyar levélregények és heroidák poétikai-narratológiai, illetve történeti poétikai, eszmetörténeti és regénytörténeti tanulmányozásával foglalkozik.

ISBN 978 963 318 025 9

9 789633 180259